

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 548/2011-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti L., a. s., B., zastúpenej advokátom doc. JUDr. B. F., PhD., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 63/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti L., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. septembra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti L., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 63/2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou podanou 14. júla 2010 sa sťažovateľka v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 15 C 63/2010 domáha voči Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky „... *náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy...*“, pričom podľa jej tvrdenia okresný súd v predmetnom konaní do podania sťažnosti ústavnému súdu nevykonal žiadne relevantné procesné úkony smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu o jej žalobe. Sťažovateľka v sťažnosti tiež uviedla, že okresný súd je v označenom konaní nečinný aj napriek tomu, že predsedovi okresného súdu podala 1. augusta 2011 sťažnosť na prieťahy v označenom konaní, takže v dôsledku zdĺhavého postupu okresného súdu sa neustále predlžuje stav jej právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Porušovateľ podľa informácií sťažovateľa doposiaľ nevykonal vo veci žiadny procesný úkon, ktorý by viedol k ochrane legitímnych práv sťažovateľa a to napriek tomu, že od podania návrhu uplynulo viac ako 14 mesiacov. ...

Tvrdíme, že pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' veci, okresný súd prejednáva spor o náhradu škody a nemajetkovej ujmy relatívne vysokej výšky, ktorý je však adekvátne skutkovo opísaný a podložený dôkazmi a je právne podrobne zdôvodnený. Uznávame, že predmetný spor nie je úplne právne a fakticky jednoduchý, avšak z vykonaných procesných úkonov súdu nie je možné vyvodiť, že by sa súd s obsahom spisu doposiaľ oboznámil, pretože vo veci doposiaľ nebolo nariadené ani prvé pojednávanie. Máme za to, že prípadná skutková alebo právna zložitost' veci nemôže byť braná do úvahy, keďže na vznik, existenciu a dĺžku trvania prieťahov nemá doposiaľ žiadny vplyv. Správanie sťažovateľa v priebehu doterajšieho konania nemohlo v žiadnom prípade spôsobiť prieťahy. Naopak jeho aktívna súčinnosť podporuje skoré ukončenie konania. Posúdenie tretieho kritéria je spojené s vykonaním dokazovania v priebehu konania o ústavnej sťažnosti Ústavným súdom Slovenskej republiky s využitím všetkých relevantných materiálov, najmä súdneho spisu okresného súdu.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1) Základné právo spoločnosti L. a. s... B... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C/63/2010 porušené bolo.

2) Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C/63/2010 konal bez zbytočných prieťahov.

3) Spoločnosti L. a. s... B... priznáva finančné zadostučinenie v sume 700,- € (slovom: sedemsto eur), ktoré je jej Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4) Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť spoločnosti L. a. s... B... trovy konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu, na účet jej právneho zástupcu F., s. r. o..., a to do troch dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata námietok sťažovateľky spočíva v tvrdení, že v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 63/2010 je postup okresného súdu poznačený zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, v dôsledku čoho bolo porušené jej základné právo a právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z vyžiadaného súdneho spisu na účely vyhodnotenia možného prijatia sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 15 C 63/2010:

Žalobou doručenou okresnému súdu 14. júla 2010 sa sťažovateľka domáhala voči žalovanému priznania náhrady škody z titulu nezákonného postupu Okresného súdu Žilina, ktorý neprijal jej podania podané v elektronickej podobe, ako aj z titulu nezákonného postupu a rozhodnutia ústavného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. I. ÚS 290/08 (v odôvodnení žaloby je však uvádzané konanie sp. zn. III. ÚS 252/07, pozn.). Následne 3. augusta 2010 sťažovateľka v súvislosti so svojou žalobou predložila okresnému súdu dôkazový materiál a 30. augusta 2010 predložila ešte jednu kópiu už ňou predložených dôkazov. Dňa 21. októbra 2010 sťažovateľka predložila ďalšie dôkazy (CD nosič).

Okresný súd uznesením z 22. novembra 2010 uložil sťažovateľke, aby do 15 dní odstránila nedostatky žaloby, a 23. novembra 2010 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu. Podaním doručeným okresnému súdu 6. decembra 2010 sťažovateľka žiadala okresný súd, aby pokračoval v konaní bez zaplatenia súdneho poplatku, pretože podľa jej názoru je od jeho platenia zo zákona oslobodená. K výzve na

odstránenie nedostatkov žaloby sa sťažovateľka vyjadrila 14. decembra 2010 a 20. januára 2011 okresnému súdu oznámila zmenu korešpondenčnej adresy svojho právneho zástupcu.

Okresný súd uznesením z 18. marca 2011 zrušil svoju výzvu z 23. novembra 2010 na zaplatenie súdneho poplatku a súčasne zaslal žalobu sťažovateľky na vyjadrenie žalovanému. Dňa 4. augusta 2011 okresný súd nariadil pojednávanie na 22. november 2011. Žalovaný sa vyjadril k žalobe sťažovateľky 19. októbra 2011, avšak pojednávanie nariadené na 22. november 2011 bolo z dôvodu postúpenia spisu ústavnému súdu odročené na neurčito.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Preskúmaním účelnosti a časovej postupnosti procesných úkonov okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 63/2010 ústavný súd v tomto skúmanom postupe okresného súdu nezistil žiadne také obdobia nečinnosti (časový odstup medzi jednotlivými procesnými úkonmi okresného súdu nebol dlhší ako 4 a pol mesiaca, pozn.), ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako zbytočné priet'ahy v zmysle sťažovateľkou namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Okrem uvedeného ústavný súd v súvislosti so sťažovateľkou podanou sťažnosťou na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu nad rámec poznamenáva, že ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na priet'ahy v konaní je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala ústavnému súdu sťažnosť 28. septembra 2011, t. j. ani nie dva mesiace po tom, ako 1. augusta 2011 podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní, takže z tohto hľadiska sťažovateľka neposkytla okresnému súdu dostatočný časový priestor, aby v dôsledku využitia sťažnosti na priet'ahy adresovanej predsedovi okresného súdu, ktorú považuje ústavný súd za účinný právny prostriedok ochrany označených práv, sám vo svojom postupe zjednal nápravu. Vzhľadom na uvedené ústavný súd zastáva stanovisko, že sťažnosť sťažovateľky na priet'ahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu bola v okolnostiach prípadu zo strany sťažovateľky iba formálnym úkonom.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu konať bez zbytočných priet'ahov, ako aj rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobôd sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2011